

4. ลักษณะอื่นๆที่น่าสนใจของภาษาจีน

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ภาษาจีนยังมีลักษณะบางอย่างที่น่าสนใจดังนี้

4.1 คำนามบางคำมีส่วนลงท้ายคล้ายปัจจัยแสดงว่าเป็นคำนาม มีทั้งคำที่เป็นสิ่งมีชีวิต-
และไม่มีชีวิต ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ส่วนลงท้ายนั้นได้แก่ 兒 เอ๋อ กับ 子 จื่อ
คำที่ลงท้ายด้วย 兒 เอ๋อ มีดังนี้

子孙 兒 กูเอ๋อ แปลว่า ลูกกว่าพรา

口味 兒 วัยเอ๋อ , " รสชาติ

小兒	เสี่ยวเอ๋อ	แปลว่า	เด็กชาย
女兒	หน่วยเอ๋อ	"	ลูกสาว
猴兒	โหวเอ๋อ	"	ลิง

คำที่ลงท้ายด้วย 子 子 จื่อ มีดังนี้

包子	เป่าจื่อ	แปลว่า	ซาละเปา
餃子	เจี่ยวจื่อ	"	เกี๊ยว
刀子	เตาจื่อ	"	มีด
栗子	ลี่จื่อ	"	ลูกเกาลัด
孩子	ไหจื่อ	"	เด็ก
兒子	เอ๋อจื่อ	"	ลูกชาย

เป็นต้น

4.2 คำนามไม่มีเครื่องหมายแสดงเพศดังกล่าวว่า actor (ผู้แสดงชาย), actress (ผู้แสดงหญิง) ในภาษาอังกฤษ หรือ กุมาร (เด็กชาย), กุมารี (เด็กหญิง) ในภาษาบาลี แต่ต้องใช้คำอื่นประสม ดังนี้

ก. แสดงเพศชาย ใช้ 男 หนัน เติมหน้าคำ เช่น 男人 หนันเหยียน (คนผู้ชาย)

แสดงเพศหญิง ใช้ 女 หน่วย เติมหน้าคำ เช่น 女人 หน่วยเหยียน (คนผู้หญิง)

ข. แสดงเพศผู้ ใช้ 公 กง เติมหน้าคำ เช่น 公牛 กงหนิว (วัวตัวผู้)

แสดงเพศเมีย ใช้ 母 มู่ เติมหน้าคำ เช่น 母牛 มู่หนิว (วัวตัวเมีย)

4.3 ภาษาจีนกลางมีคำแสดงทวีพจน์คือจำนวนสอง และพหูพจน์ ดังนี้

ก. แสดงทวีพจน์ ใช้ 兩 เหลียง เช่น 兩人 เหลียงเหยียน (คนทั้งสอง)

ช. แสดงพหูพจน์ ใช้ 們 เช่น 我們 หว่าเหมิน (เราทั้งหลาย)
 你們 หนี่เหมิน (ท่านทั้งหลาย)
 他們 ทาเหมิน (เขาทั้งหลาย)

4.4 มีการลง บุ ท้ายบุรุษสรรพนามเมื่อต้องการแสดงความสุภาพหรือยกย่องผู้อื่นที่-
 อกทุกคำย เช่น 你 หนี่ (เธอ) เป็น 您 หนั้น (คุณ) เป็นต้น

4.5 มีวิธียกย่องผู้อื่นและด้อมตัวเอง เช่น ใช้ 貴 กุ้ย (มีค่า, ราคาแพง) นำ-
 เข้าชื่อผู้ที่ตนพูดด้วย โดยเฉพาะเมื่อถามถึงแซ่ของเขา เช่น

您 貴 姓 ?

หนั้น กุ้ย ชิง. (คุณแซ่อะไร)

เมื่อเวลาตอบ ผู้ตอบจะใช้คำว่า 敝人 ปี้เหยิน (คนต่ำต้อย) แทนชื่อตัวเอง

4.6 ภาษาจีนใช้ลักษณนามเหมือนภาษาไทย แต่จะเรียงลักษณนามไว้หลังคำบอกจำนวน-
 นับและหน้าคำนาม เช่น

一個人	อีเก้อเหยิน	หนึ่งคนคน (คนหนึ่งคน)
二本書	เอ้อป๋นซู่	สองเล่มหนังสือ (หนังสือสองเล่ม)
三封信	ซันฟงซัน	สามฉบับจดหมาย (จดหมายสามฉบับ)
四杯酒	ซื่อเปยจิว	สี่ถ้วยสุรา (สุราสี่ถ้วย)
五把椅子	อู่ปาอี้จื่อ	ห้าตัวเก้าอี้ (เก้าอี้ห้าตัว)

เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว ยังมีลักษณนามอื่นๆอีกมากเหมือนในภาษาไทย